

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

6. De misericordia Dei

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

titatem suam, multò feliciori modo, exhibiturus sit in æternitate Electis, ineffabiles gloriæ & beatitudinis suæ thesauros, quoad animam & corpus, cum ipsis liberalissimè communicando, seipsum ijs per visionem, amorem & fruitionem beatificam in omnem æternitatem beatissimè possidendum tradendo, familiarissimeque cum iisdem veluti amicis intimis filijsque dilectissimis, agendo.

O quales deliciae erunt, sic ab eo æternum amari in patria, quarum vel modica & momentanea delibatio sic reficit in via! Affectus ijdem amoris in futurum exercendi cum propositis practicis.

De Misericordia Dei.

VI.

I. **E**Xpende 1. quàm latè se diffundat misericordia Dei, ad omnes omnium creaturarum miseras, maxime hominum, etiam in gratissimorum peccatorum, tam corporales, quam spirituales, tam temporales, quam æternas subleuandas. *Misericordia Domini Psal. 118. plena est terra. Miserere, Domine, omnium, quia omnia potes.* 2. Quàm longa sit, perdurans in omnes æternitates: *Misericordia Domini ab aeterno in aeterno*

ater-

ascernum, super timentes eum. 3. Quam sublimis, seu quam intensa sit, cui omnis misericordia creata, hominum & Angelorum, simul sumpta, vix nomen misericordiae mereatur, quae nec intendi possit, nec remitti, cum sit infinitè perfecta. 4. Quam denique profunda, seu incomprehensibilis sit, tum quia est super omnia opera eius, iuxta *Psal. 144.* illud: *Miserationes eius super omnia opera eius*, extenditq; se ad indignissimos omni miseratione peccatores, imò ad ipsos damnatos, quos infra condignū punit; tum quia misericordia Dei, uti & charitas, Deus ipse est.

Quam longè excedit hæc misericordia infinita omnem finitam misericordiam! quam proinde reuerenter suspicienda, amanter complectenda? quanta fiducia ad sinum tam amplè exhaustæque misericordiae nobis in omni afflictione confugiendum? Admiratio, amor, gratitudo, filialis fiducia, & recursus ad Deum.

II. Quomodo Deus hanc misericordiam suam hucusque à condito mundo in hoc sæculo exhibuerit, hodieq; exhibeat, erga omnes creaturas, maxime rationales, hominibus & iumentis necessaria tam paternè prouidendo, atque

atque à tot miserijs corporalibus præ-
 seruando, & liberando, iuxta illud: *Psal. 36.*
Homines & iumenta saluabis Domine: Psal. 146.
 quemadmodum multiplicasti misericor-
 diam tuam Deus! Homines insuper, &
 te inter illos, à tot spiritualibus mise-
 rijs, vti peccatis, tentationibus, peri-
 culis salutis tam misericorditer præ-
 seruando, ex ijsue eruendo: & demum
 luculentissimè, in humana natura as-
 sumpta miseras nostras, absque pec-
 cato, assumendo, atque in se culpas
 nostras, quibus æternas miseras mere-
 bamur, expiando, iuxta illud: *Voluit Heb. 4.*
per omnia fratribus assimilari, ut miseri-
cors fieret.

Qualis abyssus Domini misera-
 tionum, quibus exhaurire dignatus
 est abyssum nostrarum miseriarum!
 Affectus ijdem cum zelo imitandi.

III. Quomodo eandem misericor-
 diam Pater misericordiarum exhibi-
 turus sit in futuro sæculo, electos pur-
 gandos à temporalibus pœnis per vi-
 uorum suffragia, & Filij Sanctorumq;
 merita misericorditer liberando: pur-
 gatos, aut purgatione istic non indi-
 gentes, ab æternis miserijs præseruan-
 do; & iusto iudicio damnatos infra
 condignū puniendo. O quantò Deus

A a

est

est propensior ad misericordiam, quam ad iustitiam, ut meritò dixerit David: *Nunquid obliuiscetur misereri-
 Psal. 76. Deus, aut continebit in ira sua misericor-
 Hab. dias suas!* Et Habac. *Cum iratus fueris, misericordia recordaberis.* Affectus penè ijdem repetendi.

De longanimitate Dei.

I. **E**Xpende 1. quàm latè se extendat Longanimitas Dei, ad omnia omnium hominum, maximorum etiam peccatorum, peccata, quantumuis grauias & enormia, longanimitè, ad longum etiam non rarò tempus, toleranda. 2. quàm longa sit, cœna scilicet ipsi Deo, qui, quos tolerat misericorditer in tempore, decreuit sic tolerare ab æternitate. 3. quàm sublimis infiniteque intensa, cui nulla nec humana, nec Angelica longanimitas, nulla paterna, vel materna patientia & indulgentia queat comparari. 4. quàm profunda & incomprehensibilis, quæ nulla hominum etiam contumacissimorum & obstinatissimorum ingratitude & malitia possit exhauriri. O longanimitatem verè diuinam, non humanã! quam verè hanc intuens exclamauit Regius vates: *Miserator & mi-
 Psal. 102. seri.*